

תת"ע 15154/12/17 - מדינת ישראל נגד שי רוזנשטיין

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 15154-12-17 מדינת ישראל נ' שי רוזנשטיין
לפני כבוד השופטת רות פלג בר-דיין
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שי רוזנשטיין

הנאשם

הכרעת דין

כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, אני מודיעה על זיכוי הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ביום 16.8.17 סמוך לשעה 09:45, שעה שנהג את רכבו בצומת הרחובות חיל השריון וגולומב, נהג ברכב ולא ציית לתמרור 815 שסומן על פני הכביש, בכך שעבר על השטח המסומן, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

במקור קיבל הנאשם הודעת תשלום קנס אולם בחר שלא לשלם את הקנס וביקש כי עניינו יובא בפני שופט כיוון שכפר במיוחס לו.

הנאשם כפר בעבירה המיוחסת לו בהזדמנות הראשונה, כעולה מתגובתו בת/1 "אני ברחתי מרכב". הנאשם שב וחזר על גרסתו, כאמור בפרוטוקול מיום 18.7.18 עת טען כי חצה את "הקו הלבן" על מנת למנוע תאונה לאחר שרכב אחר סטה בפתאומיות שמאלה "פשוט ברחתי ממנו, לא הייתה לי אפשרות למנוע את התאונה אחרת" (ע' 2 לפרוטוקול ש' 14-15) וכך שב וטען גם בישיבת ההוכחות. גרסתו הייתה עקבית.

אין מחלוקת בין הצדדים כי הנאשם נהג על שטח הפרדה.

גדר המחלוקת בין הצדדים היא האם חציית שטח ההפרדה נעשתה על מנת למנוע תאונה?

מטעם התביעה העיד השוטר והוגש דו"ח שנערך על ידו ת/1.

השוטר העיד כי הנאשם נסע על שטח ההפרדה. השוטר ציין כי הבחין בנאשם "לפתע" סוטה ימינה לכיוון דרום, לכביש 20. עוד העיד, ברוב הגינותו, כי אינו זוכר את האירוע. השוטר טען כי הבחין ברכב סוטה ימינה שכן הוא אינו עוצר רכב

סתם. כשנשאל אם יכול להיות שהתבלבל בכיוונים ורכב הנאשם סטה שמאלה - השיב שלא. (ע' 6 לפרוטוקול ש' 6-11) בסיום עדותו ציין כי לא הבחין בנאשם סטה ימינה - על מנת למנוע תאונה בעקבות סטיית רכב אחר- אם היה רואה זאת היה מציין.

הנאשם העיד מנגד כי היה בדרכו לרחוב הרצל, נסע מנתיבי איילון לכיוון קיבוץ גלויות והתקרב לצומת עם רחוב חיל השריון כאשר משמאלו ישנו תמרור 815. הנאשם נסע בנתיב השמאלי שהיה "**כמעט ריק**" במטרה לנסוע ימינה. בהתקרבו לצומת הבחין ברכב מימינו סטה לפתע שמאלה ועל כן "**ברחתי שמאלה וזיהיתי את השוטר, לא היתה לי ברירה, הסברתי לשוטר שהיה מצב קריטי לתאונה, אני ברחתי מתאונה**" (ע' 7 לפרוטוקול ש' 31-32).

נתתי דעתי לעדויות הצדדים ואני סבורה כי מדובר באי הבנה בין הצדדים.

אין מחלוקת שהנאשם סטה באופן פתאומי עם רכבו ונסע על שטח הפרדה. קיימת מחלוקת האם סטה ימינה או שמאלה. אני מאמינה לשוטר שסבר שכוונת הנאשם היתה לחצות את שטח ההפרדה יחד עם זאת אני מאמינה לנאשם כי הסיבה לכך שחצה את שטח ההפרדה הייתה כדי למנוע תאונה.

למעלה מן הדרוש, יצוין כי בהתאם לאמור בת/1 הרי צוין בנסיבות כי הרכב של הנאשם נסע ב"**כביש 20 לדרום בהגיעו אל חיל השריון ירד ימינה לכיוון דרום...מסומן תמרור 815...לפתע סטה ימינה והחל ליסוע לכיוון דרום כאשר רכבו על פני התמרור**". בחקירתו הנגדית, העד עמד על כך כי הנאשם סטה ימינה לכביש 20 (ע' 5 לפרוטוקול ש' 19-24). אם לשיטתו הנאשם הגיע מכביש 20 ו"**ירד ימינה**" לכיוון דרום, כיצד יכול היה לסטות בפתאומיות שוב ימינה ולחזור לכביש 20? הרי שמהנסיבות עולה כי בשלב זה כביש 20 אמור להיות משמאלו.

סוף דבר אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תודיע ותשלח העתק ההחלטה לצדדים.

הדיון הקבוע ליום 24.2.19 מבוטל.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ט, 29 ינואר 2019, בהעדר הצדדים